

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222010062
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3222010062.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júla 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

Y. V.,

nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom O. nad O., K nemocnici XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/18/2022 zo dňa 18.05.2022 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/18/2022 zo dňa 18.05.2022 bol obžalovaný Y. V. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na §§ 138 písm. d) a 139 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pretože dňa 03.12.2021 v čase približne o 19:30 hod. v O. nad O. na ulici K nemocnici XXX/XX v spálni bytu poškodenej U. V. začal poškodenej, ktorá sedela na gauči, bezdôvodne vulgárne nadávať a po tom, ako mu poškodená odpovedala, aby nenadával na jej dieťa, chytil poškodenú oboma rukami za tričko a zhodil ju na podlahu, kde poškodenú jedenkrát kopol nohou do oblasti brucha, pričom vedel, že je tehotná a zavretou rukou v päšť ju jedenkrát udrel do hlavy v oblasti tváre, počas čoho poškodenej vulgárne nadával a uviedol, že ju zabije a zavolá si na to celú rodinu, čím poškodenej spôsobil pomliaždenie brušnej steny a vzbudil u nej obavu o jej život a zdravie a život a zdravie jej nenarodeného dieťaťa.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m) a 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný napadol odvolaním čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný sám, ako aj prostredníctvom obhajcu namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu. Uviedol, že tento trest nezodpovedá všetkým kritériám a zásadám, ktorými sa má súd riadiť pri ukladaní trestu. Súď prvého stupňa podľa jeho názoru nezohľadnil všetky skutočnosti svedčiace v jeho prospech, i keď správne ustálil upravenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody pri prevahe poľahčujúcich okolností nad tými priťažujúcimi. Uviedol, že takou skutočnosťou je, že v čase spáchania trestnej činnosti u neho bola zistená intoxikácia alkoholom až

stredne ťažkého stupňa, v dôsledku čoho podľa znalcov boli u neho nepodstatne ovplyvnené ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa chce podieľať na starostlivosti o svoje ešte nenarodené dieťa, ktoré sa má poškodenej onedlho narodiť. Verí, že práve táto skutočnosť - narodenie dieťaťa mu pomôže adaptovať sa vzťahovo, čo je príčina jeho diagnózy - zmiešanej poruchy osobnosti spojenej s tzv. syndrómom závislosti od alkoholu. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. a aby rozhodol o uložení primeranejšieho trestu odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní:

- Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhuje aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.
- Obhajca obžalovaného sa v plnom rozsahu pridržiaval písomných dôvodov odvolania a navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako to v nich navrhol.
- Obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca. Dodal, že medzičasom sa mu narodil syn a chcel by byť s ním.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zároveň u neho zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený. Zistil teda u neho prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad tými priťažujúcimi a upravil tak trestnú sadzbu na 6 mesiacov až 26 mesiacov.

Odvolací súd však pochybuje o prejavenej ľútosť obžalovaného ako o úprimnej, keď predchádzajúca súdna trestnosť takýto záver súdu prvého stupňa dostatočne nepodporuje (v predchádzajúcich trestných veciach mu konajúce súdy túto poľahčujúcu okolnosť totiž už opakovanie priznávali, napriek tomu obžalovaný pokračuje v páchaní najmä totožnej trestnej činnosti). Obžalovaný spáchanie skutku nepriznával počas celého trestného konania, nakoľko v prípravnom konaní vždy využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať a do záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu (pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania) uviedol, že sa ku skutku nepriznáva. Pre absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného sa však odvolací súd dôvodnosťou priznania aj tejto poľahčujúcej okolnosti nemohol bližšie zaoberať.

K odvolacím námietkam obžalovaného uvádza odvolací súd nasledovné:

Vyhlásenie o vine neznamená „automaticky“ bez zohľadnenia ďalších skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu (§ 34 Tr. zák.) povinnosť súdu obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v takej výmere, ktorá by inak nezodpovedala zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.).

Odvolací súd ďalej uvádza, že pri určovaní druhu a výmery trestu súd prvého stupňa správne prihliadol okrem iného aj na predchádzajúci život obžalovaného so zvýraznením jeho recidívy násilnej trestnej činnosti (2x lúpež, 1x násilie proti skupine obyvateľov a až 3x nebezpečné vyhrážanie, teda aj špeciálnej recidívy), pričom skutku sa dopustil len krátko po tom, čo vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu za ten istý prečin vo výmere 10 mesiacov (vykonal ho dňa 25.05.2021). Z tohto pohľadu

odvolací súd považuje nápravu obžalovaného za podstatne sťaženú, keď predošlé sankcie (najmä nepodmienečné tresty odňatia slobody) nevedli obžalovaného k vedeniu riadneho života na slobode už bez páchania trestnej činnosti. Nemožno v danom smere opomenúť ani predchádzajúce postihy obžalovaného v priestupkových konaniach, rovnako svedčiace o jeho neúcte v dodržiavaní právnych noriem a vedeniu riadneho života.

Čo sa týka okolností spáchaného skutku, tak obžalovaný bol v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu, pričom svoje prejavy v stave opitosti alkoholom z minulosti dobre pozná. Zároveň bolo potrebné prihliadnuť aj na to, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil na chránenej osobe - tehotnej žene, voči ktorej použil násilie (dokonca ju jedenkrát kopol nohou do oblasti brucha).

Z hľadiska týchto skutočností preto i odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom, pretože len takýto trest môže splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Z týchto dôvodov preto uložený trest odňatia slobody na 15 mesiacov nepodmienečne, t.j. pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, nemožno v žiadnom prípade považovať za neprimerane prísny a uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.) tak, ako to majú na mysli ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por.

Odvolací súd naopak považoval súdom prvého stupňa uložený odňatia slobody trest za neprimerane mierny, avšak pre absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného ho nemohol sprísniť. K tomu odvolací súd navyše dodáva, že nebyť vyhlásenia obžalovaného o vine, musel by mu byť nepochybne uložený prísnejší trest odňatia slobody, a to pri hornej hranici trestnej sadzby, ktorá by v takom prípade prichádzala do úvahy.

Správne bolo napokon aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.